

Jedné Jeptišce

Pavel Vítek

Odpusťte sestro carmencito v ohromném strašném širáku,
teď teprv je mi líto, že smál jsem se vám ve vlaku.
A všichni se vám smáli po mně, jak krutě někdy šlehne smích,
do kouta jste se vtiskla skromně s bolestí v očích zděšených.
A nikdo se neptal jak se máte? Žijete ráda nebo nerada?
A proč tu kutnu oblékáte a co vás při tom napadá.
Tak odpusťte sestro carmencito v ohromném strašném širáku,
teď teprv je mi líto, že smál jsem se vám ve vlaku,
že smál jsem se vám tak hloupě.